

Kultūras

ziņas

Ziemassvētki pavisam drīz būs klāt un ar tiem līdzī pie mums nāk arī spožās gaismīņas, eglītes, prieks un daudzas citas jaukas lietas. Degumnieku tautas nams aicina sagaidīt gada gaišākos svētkus ar dažādiem skaistiem notikumiem.

09.12. plkst. 18.00 Svētku egles iedegšana pie Degumnieku tautas nama. Par labu noskaņojumu parūpēsies amatiereteātris „Cits modelis”.

15.12. plkst. 19.00 uz koncertu „Zem vienām debesīm” aicina Kaspars Markševics.
Ieeja: 5,00 EUR

21.12. plkst. 18.00 filma „Circeniša Ziemassvētki”.
Ieeja: 2,00 EUR

30.12. plkst. 22.00 Vecgada balle kopā ar grupu „Zelta Kniede”.
Ieeja: 7,00 EUR

Ošupes pagastā deklarētajiem pirmsskolas vecuma bērniem, **kuri neapmeklē bērnudārzu**, saldumu tūtas Ziemassvētku vecīties centīsies piegādāt katram personīgi.

Svētku sveiciens

Tuvojas Ziemassvētki... Laiks, kad gaidām, lai aiz loga lēni krīt sniega pārslas... Ir sajūta, ka tas baltums un mirdzums, ar kādu uzsnieg pirmais sniegs, ienāk arī mūsu sirdīs, liekot mums novērtēt, apjaust un ticēt. Mēs esam aizņēmti ikdienas steigā, bet tieši Ziemassvētku laikā mēs apstājamies un atskatāmies uz to, kas ir bijis. Tas ir pārdomu laiks... Pārdomu laiks par paveikto, pārdzīvoto un izjusto, par atbalstu, ko saņemam no sev mīļiem cilvēkiem, un to, ko spējam citiem dot. Pat ja tas ir tikai smaids vai labs vārds, tas spēj paveikt daudz. Un varbūt tieši tas ir īstais Ziemassvētku brīnums – sirds siltums, ko rada smaids, labs vārds...

Gaišu, liksmu, siltuma un mīlestības pilnu Ziemassvētku noskaņu, un sirdsmieru svētkos!

Degumnieku tautas nama vadītāja **Ilze**

Labdien jūsmājās!

vien ir vēlme izdarīt, tad var patiešām daudz. Šajā laikā gribētos aicināt neapstāties darīt un atbalstīt savējos negaidot, ka to darīs kāds cits vai kāda augstāka vara. Nebūt jau nav jāapgāž kalni, arī sakopjot savu sētu, tu izdari lielāku darbu nekā sākotnēji tev pašam šķiet, tu padari skaistāku savu pagalmu, pagastu, novadu, valsti un visu pasauli.

Tik daudz tiek runāts par taupības režīmiem, tie tiek arī ieviesti. Domāju, ka katrs no mums arī taupa elektroenerģiju un pārdomā katru pirkumu. Bet kad tad latvietis nav bijis taupīgs un apdomīgs, tāds mums gēnos kods ielikts, laikam jau sava daļa šim visam ir no kariem un lielvarām, kas postījušas mūsu zemi pagājušajos gadsimtos. Kā saka, nekad jau neko nevar zināt. Un arī šodien mēs tieši to pašu vakar teikt.

Varbūt šogad 18. novembrī valsts dzimšanas dienu izjutām spēcīgāk un skaudrāk, tā mums lika aizdomāties, ka varbūt taupība un visas citas šķietamās neļūdzības ir pavisam mazas problēmiņas, salīdzinot ar situāciju netālaļajā Ukrainā.

Dace Kalniņa

„Ziemassvētki ir cilvēku iekšējās gaismas svētki. Mēs gaidām mirdzumu no iekšienes! No sevis, no tā, kas sevī. Un, kad uzmirzēs raķešu gaisma un laukumos – egles, pasaules mirdzums televizorā žilbinās acis, tad ziniet un apzinieties, ka tie ir tikai mazi ārēji atspīdumi no tās nebeidzami milzīgās gaismas, kas mūsos jau ir, mūsos pašos no sākumu sākumiem.”
/Imants Ziedonis/

Ir gada tumšākais laiks, kuru kopīgiem spēkiem mēs cenšamies padarīt gaišāku, dedzinot sveces, iededzot katrs savā īpašumā Ziemassvētku lampiņas, izgaismojot ceļu sev un līdzcivēkiem.

Tuvojoties gadu mijai, no sirds novēlu visiem palēnināt ikdienas steigu un atskatīties atpakaļ uz jau sasniegto un ieskatīties nākotnē, lai iezīmētu jaunus mērķus.

Atskatoties uz 2022. gadu, saprotu, ka šis bijis izaicinājumu gads. Lielas pārmaiņas mūsu ikdienā, jauni, neparedzēti apstākļi, kas daļēji mainījuši ierasto dzīves ritējumu. Ir lietas, kas ir paveiktas, ir lietas, kas dažādu iemeslu dēļ atliktas uz nākamo gadu. Ticēsim saviem spēkiem, virzīsimies uz mērķu sasniegšanu.

Lai Ziemassvētku mirdzums ienes mieru katrā sirdī un katrā mājā, dāvājot gaišas domas un ticību labajam 2023. gadā! Lai nākamajā gadā nezūd apņēmība paveikt mazus un lielus darbus, enerģija īstenot pārdrošākās ieceres un dzīvesprieks!

Aleksandrs Šrubs

Informācija pašvaldības dzīvokļu īrniekiem

No 2022. gada 29. jūnija spēkā ir stājušies jaunie Madonas novada pašvaldības saistošie noteikumi Nr. 20 „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā Madonas novadā”.

Šie saistošie noteikumi nosaka personas, kurām ir tiesības saņemt palīdzību dzīvokļu jautājumu risināšanā, kā arī kārtību, kādā tiek sniegta palīdzība.

Aicinājums visiem, kuriem īres līgumi ir terminēti – uz gadu vai sešiem

mēnešiem, laicīgi rakstīt iesniegumu par īres līguma pagarināšanu, kā nosaka saistošie noteikumi.

28. punkts „Persona, kura pēc īres līguma termiņa beigām atbilst kādai no Likumā un noteikumos noteiktajām personu kategorijām, **ne vēlāk kā divus mēnešus pirms īres līguma termiņa beigām iesniedz Pašvaldībā iesniegumu ar lūgumu pagarināt īres līgumu.**”

Svarīgi sekot līdzi saviem īres līgu-

mu termiņiem, lai neveidotos pārtraukums īres līgumā. Pretējā gadījumā pašvaldība var nepagarināt īres līgumu un īrniekam būs jāatbrīvo pašvaldības dzīvojamā platība.

Ar saistošajiem noteikumiem var iepazīties Madonas novada pašvaldības mājaslapā vai likumi.lv, kā arī visu informāciju var saņemt Ošupes pagasta pārvaldē.

Anita Ikauniece

Nāk rudens ar zeltainu kļavas zaru pār plecu

Vēl, šķiet, nesēn koki rotājās košos rudens tērpos, bet nu tie novilkti, taču atmiņā mums palikusi kāda sirsniņa pēcpusdiena. 18. oktobrī SA „Lavanda” kopā ar MFC „13. km” aicināja kopā būt seniorus pasākumā „Nāk rudens ar zeltainu kļavas zaru pār plecu”. Šoreiz ieejas biļete – burciņa no ziemas krājumiem. Kas to būtu domājis, ka saimniecēm tik daudz radošu pieeju, lai rudens ražu saglabātu ziemai, – te jau vesels padomu stāsts iznāktu! Kopā jāvēlams

ne tikai SA „Lavanda” priekšnesumiem, bet arī atbildējam uz asprātīgiem jautājumiem par filmām, stāstījām viens otram par savām dienas gaitām, kopā minējām mīklas. Ar muzikālu priekšnesumu mūs priecēja Ineta Strode, iesaistot dziesmās visus klātesošos. Svētkus radījām paši saviem cilvēkiem ar tiem resursiem, kas mums ir. Un kopā būt – tas jau ir prieks!

SA „Lavanda”

Lāčplēša diena

11. novembrī dedzām svecītes, lai pieminētu savās sirdīs mūsu tautas varoņus, kas cīnījās par brīvību. Jā, un varbūt es atkārtosos, bet arī tagad kāds cīnās par savu un mūsu brīvību, un mēs varam atbalstīt cik spējam – ar ziedojumu, labām domām un lūgšanām par to, lai vēsture neatkārtojas. Jau otro gadu SA „Lavanda” aicināja pagasta iedzīvotājus svecītes nolikt pie vecās Gotlība skolas. Mums nav sava pieminekļa vai varoņu piemiņas vietas, kur gaisma deg, bet vecās skolas vieta saista ar savu senatnes elpu un to, ka šeit mācījies ne viens vien sa-

vas tautas patriots, karavīrs. Dāmas atnācējus cienāja ar ābolmaizi, kas cepta no skolas dārza āboliem, un siltu tēju. Mazliet pakavējāmies sarunās, ieklausījāmies patriotiskās dziesmās, kas skanēja visu dienu.

Silti ap sirdi palika šajā vakarā, izbraucot cauri Degumniekiem, – sve-

Kopīgi veidotā sirds!

cītes dega gandrīz visas Skolas ielas garumā, gan lukturišos pie Degumnieku pamatskolas, kuri šūpojās ozola zaros. Gan logos un ceļa malā, un jo īpaši – pie Gotlība skoliņas. Paldies visiem, kas atsaucās, jo no mazām kopā liktām gaismiņām top viena liela – tautas kopības gaisma!

Dace Kalniņa

Brīvība! Latvija!

Novembris – svētku mēnesis. Pagastā tika atzīmēta gan Lāčplēša diena, gan Latvijas dzimšanas diena.

Uzrunāju aptuveni 20 pagasta iedzīvotājus, jautājot, ko viņiem nozīmē vārds – brīvība un Latvija. Lūk, tādas domas, kuras visvairāk palikušas prātā.

Brīvība

- Pats galvenais vārds, ar ko visiem tā asociējas, ir Ukraina.
- Brīvs no komandēšanas, pavēlēm.
- Brīvs kā putns debesīs.
- Brīvība ir brīvība sev.
- Pats kungs, pats kalps.
- Pats savu laimi kaļu, kā gribu.
- Vienkārši esmu brīvs un tas ir labi.
- Brīvība – tas ir justies labi un droši.

Latvija

- Visskaistākā zeme pasaulē.
- Daba.
- Pļavas, upe, saule.
- Sava zeme, sava sēta.
- Neesam atkarīgi ne no viena, jo tā ir mūsu.
- Mums pieder visskaistākais, kas var būt.
- Mēs esam dejotāju un dziedātāju zeme.
- Latvija – paraugs citām zemēm.
- Latvija – tā ir laime dzīvot te.
- Tev mūžam dzīvot Latvija!
- Nekur nav tik labi kā mājās – Degumniekos, Latvijā!

Ināra Baltā

Ciemos pie kaimiņiem

Laika posmā no 22. līdz 29. oktobrim mūsu MFC „13. km” bija pavisam kluss, tā vadītāja bija aizbraukusi mācīties. Un kur? Uz Igaunijas pilsētu Narvu. Man ļoti ieinteresēja, kā viņai gāja, tādēļ drīz pēc atgriešanās aicinu uz sarunu Daci Kalniņu.

Pastāsti, lūdzu, par savu braucienu?

Biju kopā ar meitu Lindu, kura arī ir jaunatnes darbiniece Praulienā, aizbraukusi uz Igauniju – Narvu, lai piedalītos starptautiskās Erasmus+ mācībās „CONFRONT VIOLENCE FOR A BETTER FUTURE BALTIC YOUTH WORKERS 2022”, kurās apguvām zināšanas, kā samazināt mobingu un bulingu. Mobings – tās ir negatīvas darbības, kas risinās ilgāku laiku un ir sistemātiski vērstas pret vienu vai

Kopā ar Latvijas kolēģēm

vairākiem cilvēkiem, ar mērķi pazemot, kaitēt. Var būt verbāls vai neverbāls jeb klusēšanas/ignorēšanas mobings, var būt arī fizisks mobings vai mobings interneta vidē. Mobings nav parasts, ikdienišķs konflikts, taču konflikts var izvērsties mobingā. Iebiedēšana jeb bulings ir sarežģīta sociāla parādība, kura, pavisam iespējams, norisinās visā cilvēka eksistēšanas laikā, cilvēka kolektīvajā – sabiedriskajā dzīvē. Visbiežāk bulings tiek definēts kā sistemātiska, mērķtiecīga agresīva uzvedība, pie nosacījuma, tajā iesaistītie dalībnieki atrodas spēka vai varas nevienlīdzības apstākļos. Galvenās bulinga iezīmes ir nodoms, regularitāte, spēka vai varas nevienlīdzība.

Izrādās, Igaunijā ir valsts programma, kas jau pamatskolā strādā ar bērniem, lai samazinātu mobinga

riskus. Daudz darbojāmie grupās, dalījāmie pieredzē ar Igaunijas un Lietuvas kolēģiem. Sākotnēji likās, ka apgūsim prasmes, ko darīt, ja šāda vardarbība notiek, bet visas mācības tomēr bija mērķētas, lai mēs prastu veikt preventīvo darbu, tātad – novērtu tā rašanos, nevis glābtu jau sekas.

Kā jūs uzņēma?

Mūs sagaidīja ļoti sirsnīgi, projekta koordinatori no organizācijas „Wildstream” bija sarūpējuši mums naktsmītņi viesnīcā „Inger”, katru dienu mūs lutināja ar bagātīgām ēdienreizēm, tāpat bija organizētas ekskursijas un pilsētas apskate. Kopā projektā nebijām daudz dalībnieku, bet līdz ar to vairāk varējām iepazīties un dibināt kontaktus, dalīties pieredzē.

Protams, paralēli iepazīt pilsētu Narvu, kuru no Krievijas šķir vien upe. Dīvainas sajūtas bija vērot, kā mašīnu rinda gaida iebraukšanu Krievijā, vai vērot no Narvas upes krasta Krievijas pilsētu Ivangorod... Dalība projektā bija bezmaksas, bet darba valoda – krievu. Daudzkārt mums nācās „izkāpt” no komforta zonas gan valodas barjeras ziņā, gan braucot ar savu mašīnu 400 km cauri visai Igaunijai līdz mērķim.

Kur braucāt ekskursijās?

Pirmā ekskursija bija pa Narvas bastiona tunelēm.

Narva 17. gadsimtā bija robežpilsēta starp Zviedriju un Krieviju, no kuras Zviedrija gribēja izveidot vienu no reģionālajām galvaspilsētām.

17. gadsimtā tika uzbūvēti septiņi jauni bastioni: Honor, Gloria, Viktoria, Fama, Triumph, Fortuna un Spes. Esošais bastions Vrangel ieguva jaunu nosaukumu – Paks.

Visi bastioni (izņemot Fama) ir saglabājušies. Bastions Viktoria ir visiepaudīgākais no septiņiem Narvas bastioniem. Mēs pabijām pulvera pagrabā, kur tagad ir muzejs, un devāmies pa tuneli 18 m dziļumā zem upes. Pa tuneli, iespējams, var nokļūt Krievijā, bet mēs to neizmēģinājām. Sajūtas pārsteidzošas. Mums bija arī gids, kas stāstīja par pilsētas vēsturi.

Mums bija lieliska iespēja šaut ar loku, ko piedāvāja organizācijas „Skauti” instruktors. Vispār šeit ir ļoti attīstīta

Igaunijas Narvas pils un Krievijas cietoksnis vienā kadrā.

ši organizācija, tai ir pat savas telpas, kur jaunieši apgūst dažādas prasmes, piemēram, airēt, peldēt, izdzīvot dabā, šaut ar loku u.c. Kas interesanti, viņi neredi dodas uz nometnēm Latvijā. Mums gan loku šaušana nelikās tik eksotiska, jo tepat Lubānā, dabas takā, tie ir pieejami, bet daži dalībnieki atzina, ka to dara pirmo reizi.

Iespaidīga bija Narvas pils – cietokšņa apmeklēšana. 13. gadsimta beigās dāņi Dānijas karaļa pārvaldnieka rezidences vajadzībām uzcēla cietoksni. Līdz ar Livonijas ordeņa nākšanu pie varas Igaunijā, cietoksnis kļuva par ordeņa pārstāvju galveno mītņi. Narvas cietoksnis ir daudzveidīgākais un vislabāk saglabātais nocietinājums Igaunijā. Ļoti interesanti, ka šeit ir tik daudz interaktīvu izstāžu, kas to padara arī ļoti mūsdienīgu un interesantu bērniem un jauniešiem.

Devāmies arī uz mūsu organizatora Artjoma Polak lauku īpašumu, kur dzīvo zirgi, aitas, truši un pat vāvere. Šī ideja tapusi organizācijai pandēmijas laikā un tagad ir vieta, kur notiek zirgu izjādes, ekskursijās brauc bērni un jaunieši. Tātad vienmēr var kaut ko darīt, vai sākt ko jaunu, kaut arī ir aizliegumi un mums stingri jāseko „spēles noteikumiem”, visa pamatā ir vēlme darīt pasauli labāku.

Noslēgumā devāmies uz restorānu „Franzia”, kas ir kā atsevišķa pasaule pati par sevi. Šeit dominē dūmainas un kvēpains garšas, kas savijas ar ingveru, igauņu un krievu virtuves noslēpumiem, un mūzikas izvēle nav atkarīga no apmeklētāju gaumes, bet gan no tā,

kas dotajā momentā tikams pavāram, jo, ja pavārs klausās savu iemīloto mūziku, tad viņam ir labs garastāvoklis. Un, ja pavāram ir labs garastāvoklis, tad ēdieni vienmēr izdodas lieliski un ieguvēji kopumā ir apmeklētāji. Šefpavārs ir viens no labākajiem Igaunijā un ir apkalpojis pat valsts prezidentu, izdomājis savu saldo no griķiem, bet pats pārsteidzošākais – ir gatavojis ēdienu, kur pievienojis Igaunijas zemi. Man grūti iedomāties, kas tas par ēdienu un kā tur var iekļaut tādu sastāvdaļu kā zeme, bet nu tā mums to stāstīja. Vakars restorānā bija noslēdzošais, tādēļ tajā iepazīt igauņu kultūru, mācoties šīs tautas tradicionālās dejas. Mazliet līdzīgas mūsējām. Bet bija jautri, izdejojāmie no sirds!

Varbūt kādi kuriozi?

Lielu kuriozu nebija. Bet no visa dzirdētā tagad Latvijā stāstam, ka igauņi domā, ka latvieši ir lēni. Tas mums bija pārsteigums pēc visām tām anekdotēm, kas dzirdētas par igauņu gausumu. Un ja tas jums nav pārsteigums, tad lietuvieši uzskata, ka lēni ir gan igauņi, gan latvieši, bet latvieši ir lēnāki kā igauņi. Re, kā, bet mūsu secinājums ir, ka katrā tautā ir lēnie un ātrie, tas vienkārši tā ir. Un stāstam, ka Igaunijā ir viss labāk kā pie mums, mēs laikam arī nepiekritīsim. Tur ir tieši tāpat kā pie mums. Gan ceļi, gan cenas veikalos u.c. Labi, par politiku nespriedīsim, jo to nu mēs nezinām...

Brauktu vēleiz?

Jā, bet uz īsāku laiku, jo ļoti gribējās mājās un jutos nemierīgi, ka veselu nedēļu centriņš bija ciet.

Ināra Baltā

Degumnieku pamatskolas avīze

Septembris-decembris (40)/2022

Sveiks, lasītāj!

Esmu Samanta Baltā un šogad uzņēmos skolas avīzes redaktora pienākumus. Novēlu bijušajai redaktorei Sintijai Šķēlei veiksmi jaunajā skolā!

Esam sagaidījuši ziemas mēnesi, bet pa kuru laiku pagāja septembris, oktobris un novembris? Tas bija piedzīvojumiem, notikumiem, pasākumiem, konkursiem un mācībām bagāts laiks. Kas tik nav noticis pa šo laiku!

Uzsākām jauno mācību gadu, piedalījāmie ikgadējos Karoga svētkos “Liepsalās”, notika Miķeļdienas gadatirgus, kur bērni, skolas darbinieki un viesi varēja iepirkties un tirgot dažādus rudens labumus. Savu izturību būt pedagogam skolotāju dienā pārbaudīja devītās klases skolēni. Sveicām Latviju un nodevām klašu solījumus. Ievēlējām jaunu skolas prezidentu, tikāmies ar dažādiem interesantiem cilvēkiem, priecājāmie par mūsu sasniegumiem, trenējāmie konkursiem un sacensībām un nu jau cītīgi gatavojāmie gada baltākajiem svētkiem.

Ziemas brīvdienas vairs nav tālu, bet pirms tam vēl jāsaņem, labi jānokārto visi pārbaudes darbi, jāsamācās savas lomas Ziemassvētku teātra izrādei, jāatkārto polonēzes soļi un jāatrod dzejolis, ko runāt pie eglītes. Tad jau svētku eglītes vakar skolā, uz kuru mīļi aicināts ikviens.

Izbaidiet sniegotos ziemas mirkļus, aktivitātes un kopābūšanu. Lai nākamais gads mums visiem mierīgs, bet labām emocijām bagāts.

Jaunā redaktore Samanta Baltā

Ievēlēts jau prezidents!

Neilgi pirms Latvijas valsts gadadienas svētkiem, Degumnieku pamatskolā norisinājās skolas prezidenta vēlēšanas. Vispirms notika pirmā vēlēšanu kārtā, kad visi skolēni un darbinieki balsoja par skolēnu, kurš pēc viņu domām varētu būt skolas prezidents. Apkopojot pirmās kārtas rezultātus, tapa kandidātu saraksts: Ilja Voropanovs (6.kl.), Toms Šķēls (6.kl.), Reinis Strods (6.kl.), Renārs Zondars (8.kl.), Samanta Baltā (7.kl.), Samanta Apša (9.kl.), Marta Veisa (6.kl.), Līva Peka (9.kl.). Savu kandidatūru atcēla Ilja un Toms. Pārējie skolēni gatavoja prezidenta runas, tēca tās un atbildēja uz klātesošo jautājumiem. Lūk daži citāti no kandidātu uzrunām:

Samanta Baltā: Es esmu cilvēks ar saviem mērķiem un idejām. Pret man uzticētajiem pienākumiem izturos ar lielu atbildību. Es nebaidos lūgt padomu, ja tas nepieciešams, lai sasniegtu vēlamu. Esmu nolēmusi šogad iesaistīties Madonas novada Jauniešu domē, kas veicinās mūsu skolas sadarbību ar citām pašvaldības iestāžu līdzpārvaldēm. Kā prezidente, noteikti sāktu ar skolēnu līdzpārvaldes izveidošanu, kurā būtu darboties gribi un aktīvi jaunieši. Kopā mēs padarītu skolas dzīvi daudz krāsaināku un interesantāku.

Marta Veisa: Kā prezidente, vēlētos ieviest sporta zāles izmantošanas grafiku ar pierakstīšanos, slidošanas laikā skolas busiņu mājup laist vienu stundu vēlāk, brīvdienās neizdot mājas darbus, lai skolēni labāk atpūstos.

Renārs Zondars: Es jau 5.klasē vēlējos būt skolas prezidents un pat tiku izvirzīts. Esmu palīdzējis iepriekšējai līdzpārvaldei darboties skolā. Es mācos mūzikas skolā un zinu, kā uzstāties publikas priekšā bez stresa. Es jau esmu pieradis būt līderis un māku ieklausīties visās idejās. Es, kā skolas prezidents, motivēšu skolēnus mācīties un piedalīties skolas projektos ar prieku. Kopā ar skolotājiem realizēsim jūsu prasības. Es centīšos palīdzēt skolotājiem sakārtot jūsu uzvedību, kā arī piestrādāšu pie savas uzvedības skolā.

Samanta Apša: Nav jābaidās un jāmūc prom no tā, kas notiek. Jāpieņem tas, kas notiek mums apkārt. Ir jāizsaka domas, lai risinātu situācijas. Es vēlos būt pozitīvais līderis un kopā ar jums veikt skolā labus darbus. Mēs esam stiprāki nekā paši domājam. Mēs esam tie, kas ļauj skolai būt tagad un te. Darbosimies kopā, cienīsim skolas tradīcijas un veidosim paši savas. Vajag atmet malā stāvēšanu, bet iet un piedalīties.

Līva Peka: Līdzpārvaldē es darbojos no 2.klases. Tā man ir ielikusi pamatus tālākai virzībai uz priekšu. Mūsu skolas svētki ir īpaši. Mums vajag saglabāt mūsu tradīcijas. Skolas vērtības ir karogs, himna un mēs. Es solos popularizēt skolas vārdu un veicināt sadarbību ar citu skolu pārstāvjiem. Es vēlos, lai katrs skolā jūtas labi un ar prieku nāk uz skolu.

Reinis Strods: Man šķiet, ka esmu apveltīts ar prezidentam nepieciešamajām īpašībām. Man piemīt apņēmība, komunikācijas prasmes, spēja darboties komandā, kā arī uzņemties līdera lomu. Darbojos 5 pulciņos, apmeklēju Madonas mūzikas skolu un brīvajā laikā piedalos futbola treniņos un spēlēs. Es motivēšu skolēnus darboties pulciņos, piedalīties konkursos, iesaistīties skolas dzīves veidošanā, izsakot savas domas un idejas. Vairāk rosinātu uzrunāt skolas absolventus, skolēnu vecākus un skolas darbiniekus, sadarboties ar skolēniem.

17.novembrī viss notika kā istās vēlēšanas: vēlēšanu komisija, novērotāji, kandidātu saraksti, vēlēšanu urna utt. Par šo visu atbildēja 4.klases skolēni un audzinātāja Mudīte Bodža. Latvijas svētku koncerta noslēgumā tika paziņots, ka esam ievēlējuši jaunu skolas prezidentu un tas ir **Renārs Zondars**. Apsveicam!

Informāciju apkopojā Līga Pommere

Kandidāti (no kreisās puses: Reinis, Renārs, Līva, Samanta A., Samanta B., Marta)

Vēlēšanu komisija

Uz nelielu sarunu aicinājām mūsu skolas jaunievēlēto prezidentu Renāru Zondaru

Kas Tevi pamudināja būt par skolas prezidentu?

Mani pamudināja skolas biedri un klases biedri būt par šīs skolas prezidentu, kā arī, pats sevi mudināju iet uz priekšu un sasniegt jaunus mērķus.

Ar ko jārēķinās, esot par skolas prezidentu? Vai tas būs viegli?

Jārēķinās ar to, ka man ir jānes skolas vārds, jārēķinās ar to, ka jāpalīdz skolas biedriem un skolotājiem. Šis nav viegli, bet viss ir izdarāms.

Kuru no pārmainām Tu vēlētos ieviest kā pirmo mūsu skolā?

Es vēlētos ieviest zobu kociņus uz pusdienu galdiem, gribu veicināt sadarbību starp visām klasēm kā arī, skolām.

Vai Tu vēlētos būt valsts prezidents?

Es vēlētos būt valsts prezidents, jo šī profesija man ļoti patīk.

Vai Tu sevi kaut ko mainīsi, būdams skolas prezidents?

Es mainīšu savu uzvedību skolā, kā to jau minēju šo savā runā.

Kāds ir Tavs dienas grafiks, kad Tev būs laiks veikt šo pienākumu?

Man laika grafiks ir ļoti aizņemts, bet es atrodo laiku šai jomai skolā.

Kā reaģēja Tava ģimene, kad Tu iesaistījies vēlēšanu procesā un kļuvi par prezidentu?

Ģimene bija ļoti priecīga par manu lielo sasniegumu.

Kāpēc skolā ir nepieciešams prezidents?

Lai mudinātu skolēnus, mācīties un izglītoties ar prieku, veidot jaukus pasākumus un palīdzēt skolotājiem un uzraudzīt uzvedību skolā.

Kas ir Tava atbalsta komanda un cilvēki, kas ir Tavi sabiedrotie?

Multifunkcionālais centrs 13. km, līdzpārvalde, mani draugi un ģimene.

Interviju sagatavoja Paula Lukša un Līga Pommere

Vērtības, kas nemainās

Latvijā, oktobra pirmajā svētdienā svin Skolotāju dienu. Mēs to skolā atzīmējam 7.oktobrī. Kā ierasts, skolotāju dienu vadīja 9.klase. 1./2.klasi mācīja Līva Peka 3.klasi mācīja Beāte Zepa, 4.klasi -Ikars Vasiļijs Litke, 5.klasi mācīja Daniels Marinskis, 6.klasi -Markuss Kaļinovskis, 7./8.klasi mācīja Artis Pomers.

Gatavoties šim pasākumam 9.klase sāka ļoti ātri un ar daudzām idejām, lai ikvienam ir interesanti un jauki pavadīts laiks, kā arī iegūtas jaunas zināšanas, pieredze un patīkamas emocijas.

Mums izdevās daudzās idejas ko bijām ielānojuši piemēram ,konfeti lietu ,kas pārsteidza skolotājas, priekšnesumi no visām klasēm, pārsteiguma kūka īpaši skolotājiem un noformējums pasākuma telpām. Mums bija liels prieks ,ka visi skolēni brīvprātīgi, izdomāja priekšnesumus un vecākie skolēni pat paši bija izdomājuši dāvanu savai skolotājai.

Centīsimies arī ikdienā pateikt skolotājam Paldies vai novēlēt ko labu!

Notikumu atspoguļoja Līva Peka

LATVIJAS SKOLAS SOMA
Latvija 100

Kultūrizglītības programmas "Latvijas skolas soma" ietvaros, 2.decembrī mūsu skolā ar ļoti aizraujošām un interesantām nodarbībām pabija **stikla pūtēji no Ventspils**. Izglītojamie tika iepazīstināti ar stikla pūtēja profesiju, uzzināja, kas ir jāzina un jāmāk, lai strādātu šajā profesijā. Viss notika ļoti atraktīvi un dialoga veidā. Tika uzdoti jautājumi par stikla izcelsmi, sastāvu, apstrādi, tādējādi pārbaudot zināšanas dabas zinībās, ķīmijā, fizikā, vēsturē. Par pareizām atbildēm izglītojamie saņēma balvas.

Klātesošajiem bija iespēja vērot meistara paraugdemonstrējumus, un ielūkoties stikla izstrādājumu tapšanas procesā, izzināt stikla izstrādes tehnoloģijas noslēpumus un sajūst stikla stienīšu pārvērtību brīnumu, kas tapa pieredzējuša stikla meistara vadībā. Skolēnu acu priekšā tika izveidoti nelieli suvenīri – figūriņas no stikla. Tika dota arī iespēja skolēniem pašiem iejusties stikla pūtēja lomā un ar meistara palīdzību no speciālām sagatavēm uzpūst nelielus stikla burbulīšus. Gribētāju netrūka.

Nodarbības beigās tika apkopota sniegtā informācija. Meistari uzdeva jautājumus skatītājiem, lai noskaidrotu, ko izglītojamie atceras no stāstītā, tādējādi iegūstot atgriezenisko saiti. Par pareizām atbildēm izglītojamie saņēma nelielus stikla suvenīrus. Pasākums noritēja pozitīvā gaisotnē. Atsauksmes bija ļoti labas. Izglītojamie uzzināja, ka galvenā īpašība, lai veiktu šo darbu ir – PACIETĪBA. Nodarbību atspoguļoja Ineta Strode, pasākumu noorganizēja "Skolas somas" koordinatore Edīte Zaube

NOTIKUMS

Latvijai 104!

Pēc divu gadu pārtraukuma atkal varējām sanākt kopā uz mūsu valsts svētku koncertu Degumnieku tautas namā. Aicināts tika ikviens pagasta iedzīvotājs, arī tas, kas jūtas šeit piederīgs, lai baudītu Degumnieku tautas nama pašdarbnieku sagatavoto koncertu. Vakars sākās ar pārvaldes vadītāja Aleksandra Šrubu uzrunu un balvu pasniegšanu par sasniegumiem pagājušajā gadā. Pirmo reizi MFC „13. km” izsludināja pieteikšanos nominācijai – Ošupes pagasta gada balva „Gada jaunietis Ošupes pagastā 2022”. Paldies Unai Salmānei par balvas izgatavošanu! Šoreiz balvu saņēma Jānis Šķēls par iniciatīvu sporta aktivitātēs pagastā. Īpaši par "Ķikuta kausa" izveidi, organizēšanu un finansējuma piesaisti. Paldies Jānim, ka ar savu piemēru motivē arī citus jauniešus būt aktīviem un sportot.

Ošupes pagasta meža balvu no mežzines Inesītes Skraučas rokām saņēma pieci nominanti. Patīkami un interesanti, ka par katru apbalvojamo viņai bija sakāms savs stāsts. Šogad Ošupes pagasta meža balvu saņēma – Kristīna Reķe, Aigars Šķēls, Pēteris Bērziņš, Intars Kaļva, Roņu ģimene, kura ir šīs balvas izgatavotāja katru gadu, bet novērtējums, protams, par izkoptu mežu.

Vakara turpinājumā pārdomu rosinošs uzvedums ar dziesmām un dejām no ansambļa „Harmonija”, vidējās paaudzes deju kolektīva „Degumnieki”, dāmu deju grupas „Orhidejas” un amatierteātra „Cits modelis”. Ļoti liels prieks par dziedošajiem un muzicējošajiem puisiem no Degumnieku pamatskolas – Reinis Strods, Renārs Zondars, Rūdolfs Iesaliņš, Toms Šķēls, Jēkabs Šķēls, Gvido Ūbelītis. Paldies Inetai Strodei par viņu sagatavoto koncertam! Priekšnesumu kuplināja arī mūsu pagasta bērni, kas mācās kaimiņu skolā – Roberts Plešs ar ģitāru un Madara Mālniece ar flautas spēli. Ļoti īpašs bija arī mazā bērziņa lomas atveidotājs Kārlis Priednieks. Viss mums izdodas, un izdosies, ja vien paši būs gatavi, lai paši būsim patrioti. Ikdienā varbūt piemirstas šādas it kā vienkāršas lietas, bet sanākot un jūtot kopīgo spēku, tu ieraugi lietas citā gaismā.

Noslēgumā – balle, kurā spēlēja mūsu

2022. gada decembris

Dzied Degumnieku pamatskolas puši.

Pārvaldes vadītāja A. Šrubu uzruna.

Pasniedzot jauniešu balvu.

Balvu saņem Roņu ģimene.

Dace Kalniņa
Foto – Vendija Strode

Ziņas no bibliotēkas

Gandrīz 2 mēnešus (augustā un septembrī) foajē pie Degumnieku bibliotēkas bija apskatāma Sandras Kokas fotoizstāde „Pielasīt sirdi”. Grāmatu blogeres un fotogrāfes S. Kokas saknes meklējamas Ošupes pagastā, tāpēc izstāde bija īpaši interesanta mūsu pagasta iedzīvotājiem.

Septembris jau daudzu gadu garumā Latvijā tiek dēvēts par Dzejas dienu mēnesi. Arī Degumnieku bibliotēka sadarbībā ar MFC „13. km” piedāvāja doties Dzejas dienu ceļojumā pa Degumniekiem. Paldies Dacei Kalniņai un aktīvajiem jauniešiem par iesaistīšanos!

Līdz 9. decembrim bibliotēkā ir apskatāma barkavietes Ivandas Gailumas gleznu izstāde „Planēta vasara”, kas ikvienu bibliotēkas apmeklētāju šajā sniegotajā laikā iepriecina ar skaistām ziedu gleznām.

Novembrī Latvijā notiek Ziemeļvalstu literatūras nedēļa, kurā lasītāji tiek iepazīstināti ar Ziemeļvalstu autoru grāmatām. Šogad šī nedēļa sakrīt ar zviedru bērnu rakstnieces Astridas Lindgrēnas 115. dzimšanas dienu, tāpēc 14. novembrī bibliotēkā bija ieradies Karlsons. Viņš gan visas dienas garumā apkalpoja lasītājus, gan kopā ar PIG „Sauleszaķēni” audzēkņiem un viņu skolotājām Ritu un Ivetu svinēja rakstnieces dzimšanas dienu un iepazīs ar citas zviedru rakstnieces – U. Kesteres grāmatu „Kā Otto pie džempera tika”. Mazie ciemiņi palīdzēja Karlsonam grāmatu izlasīt, uzdeva jautājumus, pētīja zīmējumus un katrs izkrāsvoja skaistu džemperu galvenajam grāmatas varonim lemuram Otto.

Saziedotās zeķes un cimdi.

Karlsons lido atkal!

Dzejas dienu ceļojums.

Arī Degumnieku bibliotēka iesaistījās biedrības „Carita Madona” rīkotajā akcijā „Sasildīsim Ukrainas karavīrus”. Paldies visiem, kuri ziedoja zeķes, cimdus, cepures un šalles!

Ar baltu, tīru sniegu
Pie mums atnācis gaidīšanas laiks.
Lai mūsu sirdīs valda
Mīlestības laiks!
/I. Zaļuma/

Lai mierīgi, silti, gaiši un mīlestības pilni Ziemassvētki!

Lai 2023. gadā piepildās visslēptākie sapņi, lai izdodas realizēt visneticamākās idejas un lai atrodas laiks grāmatu lasīšanai!

V. Kruška,
Bibliotēkas vadītāja

“Kabata”

Mūsu aktivitātes ārpus mācību stundām!
Daudz vai maz, spriediet paši!

- * Zinību dienas pasākums;
- * 7.un 9.kl. izglītojoša Latvijas finiera Zaļās klases ekspedīcija Sarķaņkalnā—Meža un koksnes izziņas pasākums "No sēklas līdz tankuģim"
- * Karoga svētki Liepsalās ;
- * Tēvu dienas apsveikumu un sveicenu gatavošana!
- * Literāro darbu parāde par godu dzejas dienai "Dzejolis tētim" ;
- * Muzikāla uzstāšanās Degumnieku Multifunkcionālajā centrā"13km", jaunatnes darbinieku mācību ietvaros ;
- * "Lasīšanas veicināšanas programma "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija" ;
- * Dzejnieka, publicista A.Eglīša piemiņai velūts konkurss "Tauta - manas mājas" - 3. vieta Samantai Baltajai(7.kl.);
- * Miķeļdienas pasākums (iestudējums par Miķeļdienas tradīcijām) ;
- * Karjeras nedēļa ;
- * Latvijas veselības sporta nedēļa;
- * Orientēšanās sacensības Madonā, 6.kl. komandai 4.vieta kopvērtējumā;
- * Latviešu valodas aģentūras konkurss "Valoda dzīvo, ja Tu tajā runā " ;
- * Foto akcija "Noķer rudeni fotogrāfijā"!
- * Latviešu valodas aģentūras konkurss "Koki rudenī" ;
- * Swedbank Naudas diena ;
- * LU A. Liepas Neklātienes matemātikas skolas neklātienes konkurss " Profesora Cipariņa klubs" 1. kārtā ;
- * Drošības nedēļa ;
- * Izstāde-konkurss "Uzziedi Latvijai!"
- * Lāčplēša dienas pasākums-Erudīcijas konkurss 1.-9.kl.-Es zinu visu par Latviju!
- * Karjeras izglītības stunda: Kā veidot militāro karjeru, izvēloties profesiju?(ciemos LVAA studenti E.Mekers un H.K.Nagle (skolas absolvente)) ;
- * 1.klases pieņemšana pie vadības ;
- * Prezidenta vēlēšanas ;
- * Latvijas dzimšanas dienas koncerts ;
- * Zēnu grupas dalība valsts svētku koncertā pagastā ;
- * Bioloģijas 2.posma (novada) olimpiāde 9. klasei ;
- * Bebr[a]s'22 Starptautisks loģiskās un algoritmiskās domāšanas konkurss 4. -12. klašu skolēniem.
- * Fotografēšanās skolā;
- * Bibliotēkas stunda "Kad rūķi sāk rosīties" Ošupes pagasta bibliotēkā 1./ 2.klasei kopā ar bibliotekāri V.Krušku
- * Madonas novada starpskolu volejbola sacensības 8.,9.klašu grupām;

Skolas prezidenta vēlēšanu diena

Pušu grupa "TRRR" muzicē jauniešu centra

Skolotāju dienas noslēguma

Karjeras nedēļas noslēguma pasākums

Latvijas gadadienā veltījumu dziedāja vēstures skolotāja Marta Ikauniece

Pirmās Adventes sveces iedegšana

19. decembrī plkst.10:00 **Baltais rīts skolā!**
22. decembrī plkst.18:00 **Ziemassvētku eglītes pasākums un balle!**
Visi laipni gaidīti!

„CĀLĒNU" IKDIENAS GAITAS

„Cālēnu" grupiņas bērniem šis mācību pusgads bija ļoti darbīgs un radošs. Balstoties uz jaunajām kompetencēm, uzsvars tika likts uz praktiskās dzīves apguvi, kas ir ļoti svarīga šim vecumposmam. Sākoties mācību gadam, mierīgā gaisotnē iepazīnām savu grupiņu, draugus, audzinātājas un grupiņas noteikumus. Ikdienas aktivitātēs bērni cītīgi darbojas ar dažādiem didaktiskajiem, attīstošajiem materiāliem. Skolotāja izgatavoja un piemeklēja tādas rotaļas, lai bērniem būtu interesanta un radoša darbošanās. Tie bija dažādi dabas materiāli – veramas, beramas, tinamas, sienamas, veļamas un griežamas spēles. Tas viss sekmē bērniņa dažādās maņas, sagatavo rokas siko pirkstu muskulatūru pareizam tvērienam, nostiprina koordināciju un uzmanības noturību, kā arī radošo domāšanu. Grupā tika ieviests akvārijs ar gliemežiem, lai bērni jau no mazotnes apzinātos, cik svarīgas ir rūpes un saudzīga attieksme pret dzīvo dabu.

Turpinām apgūt un pilnveidot pašapkalpošanās prasmes, kas sevī ietver – podiņmācību, higiēnas un patstāvīgas ģērbšanās prasmes. Pastaigu laikā, ārpus bērnudārza teritorijas, uzmanība tika pievērsta vērojumiem, iepazīstot tuvāko apkārtni – parku. Vērojām dabas izmaiņas visa gada garumā. Sporta nodarbībās vingrinājāmies ripināt, mest, sviest, ķert, rāpot, pilnveidojām koordinācijas noturību un mācījāmies pārvarēt dažādus šķēršļus. Nodarbības tika vadītas ne tikai sporta zālē, bet arī ārā – svaigā gaisā, lai bērniem būtu interesantāk un radošāk. Tāds nu raibu raibs un darbīgs bija „Cālēnu" mācību laiks. Novēlu, lai visiem mierīgs un silts gaidīšanas laiks! Mīlestība visu padara skaistu. Lai Tev tās netrūkst šajos svētkos! Uz tikšanās jaunajā 2023. gadā!

„Cālēnu" grupas audzinātāja: Indira Baltā

Mikelos esam pavāri- cepam ābolu Šarloti

Ciemos pie Karlsona

Iekarojot kalnu pirmajā ziemīgajā dienā

"Saulsazāķeni" dodas pretī jauniem izaicinājumiem

Vai Tu zini kā tas ir- zinātkāri vērot? Vai Tu zini kā tas ir- kaut ko skatīt, mēģināt un izjust pirmo reizi? Nē?! Bet mēs, Saulsazāķeni, to zinām! Mēs drosmīgi dodamies pretī jauniem izaicinājumiem, jauniem pētījumiem un jaunām zināšanām. Mēs zinām, kāpēc mainās gadalaiki, ko atnes katra jaunā gadskārta un izmantojam mūsu Latvijas bagātību, lai vērotu, pētītu un izzinātu dabu. Šajā mācību gadā jau esam izzinājuši rudens bagātības un sākām izzināt ziemas krāsu spēles. Un vēl tik daudz mums ir sakrājušies- kas, no kurienes, kurp un kāpēc? Mēs esam apņēmības, pacietības, darboties gribas pilni to un visu citu izzināt, izpētīt, sapsrast un paņemt sev līdz!

Bet mēs jau ne tikai mācāmies. Mēs priecājamies par dzīvi, izbaudām bērnības priekus un svinam arī svētkus. Šajā mācību gadā jau esam paguvuši piedalīties dažos konkursiņos, uzstājušies lielākos un mazākos svētkos, rīkojuši dažādas aktivitātes, lai izzinātu un iepazītu ne tikai mūsu tradicionālo, bet arī no ārvalstīm pārņemto svētku tradīcijas.

2022.gads tuvojas izskaņai. Mēs, Saulsazāķeni, gada nogalē sev un visiem Jums sakām tā:

Mēģiniet jau rīt kaut ko labu izdarīt, Ja Jums labi ies, kāda sirds Jums teiks paldies!

Lai gaišām domām, labiem darbiem un patiesām emocijām pildīts aizsteidzas Vecais gads un pozitīvām domām, jaunām radošām iecerēm, saliedētu draudzīgu sirsniņu bagāts nāk Jaunais gads!

Mazi un lieli Saulsazāķeni kopā ar sk. Ritu Stafacku un Gunitu Mežiti

Helovīnā raganu tēlos

Valsts svētku koncertā

INTERVIJA

Esmu bagāta, esmu priecīga!

Kā jau gada sākumā solīju, ka uzrunāšu pagasta ļaudis no kādas apdzīvotas vietas Ošupes pagastā. Šoreiz izvēlējos Zvidzienu. Savā bērnībā es ļoti bieži ar skaudību skatījos uz saviem kaimiņiem – Mālnieku ģimeni. Viņi kopā bija kupla, draudzīga saime, pie kuriem bieži brauca ciemiņi, bet es augu viena pati. Mani vecāki jau agrā bērnībā lika man strādāt un es biju tiem paklausīga. Atceroties bērnības zemi, uz interviju lūdzu **Ritu Stērninieci**. Paldies, Rita, ka piekriti!

Pastāsti par sevi – savu bērnību, jaunību!

Mēs ģimenē bijām pieci bērni. Vecāki mūs audzināja stingri, sevišķi stingrs bija tētis. Ģimenē bija daudz jāstrādā. Strādājām visi. Viss bija jāpadara kārtīgi, perfekti. Vecāki visus audzināja būt draudzīgiem un dzīvot satīcīgi. Mācīja, ka, galvenais, lai būtu labi paēduši un apģērbusies. Pēc 7. klases sāku strādāt algotu darbu un no 17 gadu vecuma sāku strādāt par slaucēju kolhozā „Padomju zvaigzne”. Slaucu ar rokām desmit govīs trīs reizes dienā. Katrs piena litrs bija jānomēra un jāpieraksta. Ziemā vienu reizi dienā govīs bija jālaiž pastaigā. Biju Madonas rajona labākā jaunā slaucēja un rajona deputāte.

Kādus darbus vēl veici?

Strādājot par slaucēju, smagi saslimu un vajadzēja mainīt darbu. Tāpēc iestājos Stāmerienas lauksaimniecības tehnikumā un izmācījos par mākslīgo apsēklotāju. Sākumā ceļš uz fermām bija jāmeļo kājām vai velosipēdu, tad ar zirgu, citreiz pat no Zvidzienes uz Jaunlubānu gāju uz fermām kājām divreiz dienā. Tad sāka vadīt ar mašīnu. Tā ieskatījos šoferī Andrejā, ar kuru apprecējāmies un nodzīvojam kopā 33 gadus. Šajā darbā nostrādāju 12 gadus. Tad pasaulē sāka nākt bērni un nācās meklēt darbu tuvāk mājām. Sāku strādāt fermā par teļkopēju, tā nostrādāju līdz kolhoza likvidācijai.

Ko tu varētu tikt par bērniem, mazbērniem?

Esmu bagāta – man ir pieci bērni, desmit mazbērni un viens mazmazbērns. Vecākais dēls Raitis dzīvo un strādā Madonā. Viņam ir divi jau lieli bērni un pats jau ir vectētiņš. Meita Antra un jaunākais dēls Jānis dzīvo un strādā Rīgā. Katram ir pa vienam bērniņam. Dēls Ints un meita Ija ar savām ģimenēm dzīvo man vistuvāk – Lubānā. Katrā ģimenē aug

Ģimenes foto no personīgā arhīva.

trīs bērni. Es varu būt lepna, ka visi pieci bērni un visi desmit mazbērni dzīvo, strādā un mācās Latvijā. Un visi bērni turpina mana tēta novēlējumu – dzīvo satīcīgi un draudzīgi, viens otru atbalsot. Vislielākais palīgs manas saimniecības uzturēšanā un apsaimniekošanā ir dēls Ints ar ģimeni. Viņi savu brīvo laiku velta darbam „Ziedu” mājā. Lielākās tatkās – kartupeļu lasīšanā, lapu grābšanā, malkas vešanā – sabrauc visu bērnu ģimenes. Tāpat visi sabrauc uz kapuvētkiem un sveču vakaru. Pirms trim gadiem, 2019. gada 24. augustā, man bija apaļa jubileja – apritēja 50 gadi kopš dzīvoju „Ziedu” mājās. Šajā datumā būtu bijusi arī mūsu Zelta kāzu jubileja. Par godu šim notikumam noorganizēju ģimenes saietu, kurā bija sapulcējušās visu bērnu ģimenes. Atcerējāmies laiku, kad visi dzīvoja „Ziedu” mājās, spēlējām bērnības spēles un rotaļas.

Katru vasaru pie manis ir īsta bērnu nometne, jo sabrauc visi mazbērni.

Kā pavadī savas dienas?

Manas dienas paiet ļoti darbīgi, nav laika garlaikoties. Kūti ir visticamāk, kas katru dienu jāpabaro, ir divi suņi, kas mani sargā. Kurinu krāsnis, nesu malku, apdaru ikdienas mājas darbus. Vasarā ir dārziņš, puķes, ziemā jātīra sniegs.

Tavas domas par mūsu pagastu, Latviju?

Liels paldies pagastam par iespēju vienu reizi nedēļā tikt uz Lubānu pie ārsta, uz aptieku, uz bibliotēku un veikalu. Esmu ļoti apmierināta ar dzīvi Ošupes

pagastā, ar pasākumiem, ar darbīgajiem ļaudīm.

Es priecājos par dzīvi Latvijā, katram gadalaikam šeit ir savs skaistums. Priecājos par saviem bērniem un mazbērniem, ka viņiem iet labi, ka visi ir veseli, visiem ir darbs un mazbērni mācās.

Interesējos par politiku, mostos sešos no rīta, kad pa radio sāk skanēt Valsts himna. Ar interesi sekoju līdz visiem notikumiem Latvijā un pasaulē. Pārdzīvoju par to, kas notiek Ukrainā, un priecājos, ka Latvijā ir miers. Neapmierina tas, ka deputāti nevar savstarpēji vienoties un izveidot Ministru kabinetu.

Jūtu līdz Ukrainas tautai, cik varu, ziedoju ukraiņiem. Par savu drošību varu justies pārliecināta, jo znots Māris ir karavīrs un stāv sardzē par manu un Latvijas drošību.

Manuprāt, manā jaunībā dzīvot bija drošāk, tagad laiks ir nemierīgāks, dažreiz jūtamies kā uz „pulvera mucas”. Bail par to, ka Krievija var veikt kādas sankcijas pret mums par pieminekļu demonstrāciju.

Kādi ir tavi vaļasprieki?

Jau no bērnības man patīk kaut ko krāt – agrāk krāju konfekšu papīriņus, maizes etiķetes, tagad krāju pildspalvas, krūzītes, magnētiņus un bērnu un mazbērnu fotogrāfijas. Rakstu dienasgrāmatu, daru to jau 24 gadus. Ziemā krāsoju mandalas, lasu jaunākos žurnālus un grāmatas. Vasarā mans vaļasprieks ir puķes un dārzs. Mīļākās puķes ir rozes. Ir izveidojies rožu dārzs no stādiem, ko bērni man dāvina

Mātes dienā. Katram gadalaikam ir savs skaistums, bet visskaistākais ir pavasaris, kad mostas daba, dzied putni, viss zied un smaržo. Klausos latviešu mūziku – patīk šlageris, Paula mūzika un Rača dzeja. Skatos Panorāmu, dažādus šovus – sevišķi par ēst gatavošanu, koncertus, arī raidījumus par politiku.

Kas tev sarūgtina?

Man ļoti nepatīk, ka cilvēki sūdzas, čīkst un žēlojas par dzīvi.

Vai apmeklēt kultūras pasākumus un paceļo?

Kultūras pasākumus apmeklēju ļoti labprāt, ja mani kāds aizved, jo pašai nav transporta. Ar bērnu ģimenēm braucam ekskursijās pa Latviju. Šovasar esmu bijusi Aglonā, Cēsaines un Stā-

merienas pilī, Preiļos, pie Rāznas, Teiču un Teirumnieku purva takās. Kad bērni bija mazi, nekur nevarēju aizbraukt, tagad viņi ir lieli, varu vizināties. Ļoti patīk ģimenes izbraucieni.

Esmu bijusi kaimiņvalstīs – Baltkrievijā, Lietuvā un Igaunijā, bet skaistāk ir tepat, Latvijā.

Ja būtu iespēja, vai ko mainītu savā dzīvē?

Ar savu dzīvi esmu ļoti apmierināta, ja vajadzētu dzīvot otrreiz, neko negribētu mainīt.

Kas tev priecē sirdi?

Pucēties man ir patīcis gan jaunībā, gan arī tagad. Vienmēr sekojam līdzi, lai esmu skaisti saģērbusies, lai apģērbs ir tīrs un kārtīgs. Arī bērnus vienmēr pucē-

ju un mācīju, ka drēbēm vienmēr ir jābūt tīrām un kārtīgām, pat, ja tās nav jaunas. Mana mīļākā krāsa ir sarkana.

Ko novēli sev, bērniem un Latvijai?

Sev novēlu – galvenais, lai būtu veselība!

Bērniem novēlu satiecību, mīlestību, lai visiem ir darbs un mazbērniem labas sekmes mācībās!

Pagastam novēlu attīstību, lai cilvēki mazāk brauc prom un vairāk dzimst bērni!

Latvijai novēlu mieru, spējīgu un saprātīgu valdību!

Paldies Ritai!

Ināra Baltā

foto no personīgā arhīva

Vai viegli būt jaunam?

Uz sarunu gada nogalē aicinu **Edgaru Graviņu**. Pašlaik jauniešs mācās Jēkabpils Agrobiznesa Koledžā par augkopji. Jau kopš pamatskolas beigšanas puisis sapņoja, ka varētu iestāties Zemessardzē, nu jau kādu laiku sapnis ir īstenots. Kā klājas mūsu pagasta zemessargam? Tiekamies īsi pirms kārtējām mācībām, tieši pēc sarunas Edgars liek somas un dodas ceļā uz Gulbeni.

Kā nokļuvi Zemessardzē?

Jau sen gribēju tur dienēt, bet kaut kā nebiju līdz galam gatavs vai arī izlēmis tur doties. Manā draugu un paziņu lokā ir daudz tādu, kas ir dienestā gan Zemessardzes rindās, gan arī armijā. Sarunās ar viņiem guvu pārliecību, jā, es to gribu darīt, un tas varētu būt manas dzīve ceļš. Tagad jāsaka paldies, ka viņi mani iedrošināja un paskubināja. Ne mirkli nenožēloju izvēli, iestāties Zemessardzē.

Kas tev tur patīk?

Varbūt izklausīsies dīvaini, bet man tur patīk viss, īpaši tā solidaritāte starp mums. Pievelk tā sajūta, ka vari sevi izaicināt, „izkāpt” no komforta zonas. Ir labi, ka šādi var pamainīt ikdienu, kas aizrit skolā ar darbu Zemessardzē.

Ko tu tur dari?

Esmu 2. Vidzemes brigādes inženieru rotā. Tā paredzēta, lai nodrošinātu mobilitātes un pretmobilitātes pasākumus brigādes vienībām pēc nepieciešamības. Rota arī nodrošina vienkāršu būvju izgatavošanu, zemes darbu nodrošināšanu, spridzināšanas darbus pēc nepieciešamības. Darbojamies ar modernu militāro tehniku, piemēram six wheeler kvadracikliem, kas ir uz trim

Edgars. Foto no personīgā arhīva.

asīm.

Jūsu rota ir arī tā, kas, piemēram, spridzina ledu sastrēgumus upēs?

Jā!

Tev nav bail?

Nē, jo esam profesionāli sagatavoti. Viss process notiek stingras drošības procedūrās.

Cik bieži notiek mācības?

Tās notiek vidēji divas reizes mēnesī, bet tas pēc paša iniciatīvas un iespējas veļt savu brīvo laiku. Var arī biežāk. Esmu piedalījies mācībās Namejs un Bastions. Namejs ir valsts mēroga mācības, tur piedalās zemessargi no visas Latvijas. Tas patiešām ir interesanti un ļauj katram no mums augt profesionāli,

kā arī cīnīties pašam ar sevi. Bet nebūšu pirmais, kas saka – grūtākā cīņa ir pašam ar sevi. Bet mums ir ļoti motivējoši biedri un pasniedzēji. Jā, un mācības Bastions, to mērķis ir veicināt Zemessardzes vienību un regulāro spēku vienību inženieru pieredzes apmaiņu, trenēt savstarpējo sadarbību un spēju nodrošināt atbalstu krīzes situācijās. Varētu teikt, ka tās ir specifiskākas, tieši tendētas, lai trenētu inženiertehniskās prasmes.

Vai savu nākotni saisti ar Zemessardzi?

Jā. Jau bērnudārzā gribēju būt karavīrs. Tad ar draugiem pagalmā spēlējām kariņu, mūsu šaujanie bija koka pagales, bet bija jautri.

Vai tu redzi iespējas laukos?

Jā, jo šeit ir patiešām daudz iespēju. Kaut vai lauksaimniecība, tai ir tik plašs spektrs. Tu vari būt liels zemnieks, bet tu vari būt arī pavisam mazs – audzēt, piemēram, zemenes un pelnīt ar to naudu. Visa pārtika, kas nepieciešama cilvēkiem, tiek saražota laukos. Pēdējā laikā mazliet ačgārnī veidojies uzskats, ka laukos jau nekā nav. Tā vis gluži nav, ir, protams, savas nepilnības, bet arī pilnībai šādu nepilnību netrūkst.

Ko tu mainītu, ja tev būtu tāda iespēja?

Varbūt radītu vairāk iespējas jauniešiem sportot, radītu jaunas darba vietas, lai cilvēki varētu sevi uzturēt, nebraucot prom uz pilsētām. Noteikti būtu vēl kas, bet šobrīd šis šķiet galvenais.

Kādi ir tavi vaļasprieki?

Zemessardze, hokejs, video spēles.

Kāpēc tu citus aicinātu iestāties Zemessardzē?

Tā ir iespēja morālai, fiziskai un intelektuālai izaugsmei. Šeit var apgūt lietišķas zināšanas, iegūt jaunus draugus un stiprināt valsts aizsardzību un drošību. Šajā pasaules situācijā katram būtu jāaizdomājas par to, kā es, kā pilsonis, varu palīdzēt savai valstij. Personīgi es šeit esmu stiprinājis savu gribasspēku un motivāciju tiekties uz jauniem mērķiem.

Edgar, mēs esam drošībā?

Domāju, ka jā, jo mums ir ļoti spēcīgi sabiedrotie un kopumā patriotiski noskaņoti iedzīvotāji. Moderna tehnika un labas kaujas prasmes ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc mēs šeit varam justies droši.

Kā tu jūties ziemā?

Auksti. Man nepatīk. Gaidu vasaru.

Bet tev taču mācībās nākas gulēt ārā, mežā?

Gadalaikam nav nekādas nozīmes, ja dots uzdevums, tad tas jāizpilda, kaut vai ziemā. Bet mums ir ļoti labs ekipējums – termoveļa, piemēroti guļammaisi. Par visu ir padomāts, mēs mācamies pielāgoties situācijai.

Vai dienests Zemessardzē ir alternatīva dienestam armijā?

Kaut ātrāk latviskotos Latvija

Ar šādu dziļu vēlmi sagaidu šos Latvijas svētkus. Var apstrīdēt, proti, Latvija teju 30 gadus ir brīva, bet vēl nav latviskojusies? Diemžēl nav! Vai vajadzīgi argumenti? Domāju, ka tos visi zina, tādēļ neatkārtosimies. Redzu, ka pēc 30 gadiem man ir taisnība par to, ka Krievija nav labojusies, ka integrācija un politiskā nācija ir tikai pupu mizas. Vai priecājos par to? Gluži otrādi. Skaitliski maza tauta bez veselīga nacionālisma (nejaukt ar šovinismu) ir bez nākotnes. Taču šodien nacionālisms tiek nosaukts par kaut ko nelabu. Latviešu tauta (arī mūsējie cittautieši) augsim garīgi, lai taptu par nāciju. Citādi mūsu mazmazbērni mums to nepiedos! Izkopsim nacionālo pašapziņu, lai arī valstī šie (šeit)

Ar ticību jaunajam...

Vēl viens dzīpars gadu kamolā. Ja būtu jāraksturo šis gads pēc divu gadu pandēmijas laika, tad tas ir bijis gana pozitīvs, dzirkstošs, aktīvs un darbīgs. Pilns dažādiem notikumiem un varbūt arī kādu skumju un bēdu, bet par to nerunāsim. Pagasta ļaudis, kā ierasts, turpina savus darbus, lēnām realizē savas ieceres, kopj tradīcijas. Viss notiek, nekādi ārēji apstākļi

Jā, un to iespējams pildīt savā brīvā laikā. Zemessardze dod iespēju Latvijas pilsoņiem un pilsonēm no pamatnodarbošanās – darba vai studijām – brīvā laikā brīvprātīgi kalpot savai valstij, rūpējoties par tās aizsardzību.

Dienests Zemessardzē ir atbildība par valsti, izaicinājums tavā dzīvē, saliedētība komandas darbā, cieņa pret sevi un dienesta biedriem un drosme aizstāvēt tautu.

Kā kļūt par Zemessargu?

Tāds tu vari kļūt, ja esi Latvijas Republikas pilsonis vecumā no 18 līdz 55 gadu vecumam. Ir arī nosacījumi, kas liedz būt Zemessardzes sastāvā, piemēram, sodāmība, aizdomās turētā statuss vai uzskaitē pie narkologa.

Pamata nodarbošanās tev tomēr ir mācības Barkavās Agrobiznesa koledžā. Pastāsti!

Jā, pašlaik apgūstu augkopja profesiju. Man patīk, ka to varu darīt tepat, netālu no mājām, tas palīdz arī vieglāk plānot dienas, kad došos uz Zemessardzes mācībām. Salīdzinājumā ar citām skolām, šeit ir izremontētas un modernas dienesta viesnīcas telpas un ļoti lētas. Pasniedzēji ir saprotoši, pretimnāko-

mums dažkārt nerāda to labāko piemēru. Pārāk nedrebināsim, jo NATO ir labs sargs, kas jokus nepazīst. Cerēsim uz siltu ziemu, jo varbūt būs problēmas ar enerģijas piegādi un varbūt vienmēr nevarēsim baudīt ierasto komfortu. Bet cik asiņu būs vēl jāizlej brīvības asiņu cīņā pret agresoru, kas dzīvo (diemžēl) tā, it kā vēl nebūtu pat viduslaiki.

Žēl man Gotlība skolas. Tur okupācijas gados tornīti plīvoja sarkanais karogs, bet Latvijas karogs, šķiet neplīvos nekad. Par spīti visam, lai visiem labi valsts svētki! Kad oficiāli jādzied valsts himna, es klusēju, lai lielu daļu dzīves esmu piedalījies karos. Klusēju tāpēc, ka sirds pārāk pilna, lai nesāktu raudāt. Raudāt par senču brīvības cīņām, par

ši. Esmu apmierināts.

Kādi ir tavi ideālie Ziemassvētki?

Ģimenes lokā – ar mandarīniem, rasolu un pīrāgiem. Pilnīgā mierā un siltā istabā. Laikam vārdu miers vairs neviens neuztver pašsaprotami. Jā, vēlētos mieru visā pasaulē un katrā sirdī. Pašas labākās un ideālākās lietas pasaulē ir visai vienkāršas.

Edgar, vai viegli būt jaunam?

Nu „protams”, ka nē (smejas)! Liekas, esi tikko sācis dzīvot, nostājies uz savām kājām, un ir ilūzija, ka visu vari, puslīdz visu proti. Un tad notiek dažādas situācijas, kas tevi it kā atmet atpakaļ. Protams, ka visu laiku ir arī vēlmes, kuras gribas piepildīt, bet nav vajadzīgo līdzekļu. Saprotams, ka grūtības ir visiem cilvēkiem, visos vecumos. Taču, jā, jaunam būt ir skaisti, bet viegli gan nē!

Paldies par sarunu! Jācer, ka Edgara teiktais iedvesmos vēl kādu pieņemt tādu izaicinājumu, kā iestāties Zemessardzē. Ar prieku skatos, kā puisis ir sevi attīstījis, darbojoties Zemessardzē, un ir gandarījums, ka mūsu pagasta jauniešs ir atradis savu ceļu dzīvē.

Dace Kalniņa

Foto no personīgā arhīva

sarkanās okupācijas šausmām... Bet dzīves sparū dod domas un darbi rīt-dienas – latviskas Latvijas labā. Parādā esam saviem (ne sarkanajiem) partizāniem. Labi, ka par to iestājas Valsts prezidents, bet... daudz kas jau ir zaudēts, kas mēmi klus kapsētās, arī tur, kur pēdējās brīvības cīņu dalībnieku kapi nezināmi... Lietuvā, starp citu, jau gadiem šo tēmu pēta 130 darbinieku liels institūts. Latvijā – čīks, izņemot dažus neoficiālus entuziastus. Lai nu kā, bet tumšais veļu laiks drīz beigsies, nāks gaisma – Ziemassvētki, pavasaris. Cerams, ka arī tā nāks visai mūsu mīļajai Latvijai.

Jūlijs Augusts Tropš

nemieru un stresu. Galvenais, lai būtu miers un satiecība mums savā starpā! Dzīvosim ticībā labajam!

Lai jums visiem veselība! Radiet prieku sev un citiem! Būsim labestīgi, saprotoši un palīdzēsim cits citam! Uz tikšanās nākamajā gadā!

Ināra Baltā

Vai tad nemaz nav kauna...

Pēc vairāku iedzīvotāju lūguma man jāuzraksta kāds nepatīkams fakts. Pat nesaprotu, kā lai to izdara, tādēļ rakstīšu, kā ir.

Šajā vasarā daudzdzīvokļu mājās Degumniekos, Celtnieku un Skolas ielās kāds bezkaunīgais savas dabiskās vajadzības nokārto kāpņu telpā, un tas atkārtojas.

Varu tikai iedomāties, kā jūtas cilvēks, kas šo „šmuci” redz savā kāpņu telpā. Šausmas! Jau tas, ka kaķi to dara, ir visai traki, bet nu ...trūkst vārdu. Nu

kaut ko tādu var darīt cilvēks smagā reibumā vai tāds, kam viss nav kārtībā...

Bijis gadījums, kad šīs cūcības darītas arī puķu dobē, šāda izrādīšanās notiek arī veikalam otrajā pusē. Bet, šmucis taisītāji, arī uz to pusi ir logi un jūs redz, vai tad tiešām nekādu emociju?

Nu neesiet cūkas! Domājiet līdzībai rīcībai! Cerībā, ka tas neatkārtosies, šim rakstam lieku punktu, un vainīgais, šo lasot nokaunēsies un aizdomāsies par savu neglīto rīcību.

Ināra Baltā

Smaida stūrītis

- Sievietes ir jānēsā uz rokām, uz kakla viņas uzsēdīsies pašas!
- Kas ir labāk – plika sieviete vai plika alga? Labāk sieviete, jo arī ja plika, ar viņu var dzīvot.
- „Klau, Mārci, kas tā platoniskā mīlestība tāda ir?„ Tas ir tāpat, kā pa klēts lodziņu var visu redzēt, bet nevar iekšā tikt”.
- Alkoholisms ir slimība, bet ģimenes ārsts nedod slimības lapu...
- Kāpēc sekss ar skolotāju ir labāks nekā ar dakteri? Tāpēc, ka daktere saka: „Nākamais!”, bet skolotāja: „Atkārtosim vēlreiz!”
- Jo tukšāka galva, jo garāka mēle.
- Man ļoti patīk ceļot, šodien apmeklēju virtuvi – dzīvokļa galvaspilsētu.
- PSRS laikā sekss nebija, bet ģimenēs bija 3 – 4 bērni. Tagad sekss ir, bet ģimenē labi ja 1 – 2 bērni. Secinājums – izmirst stārķi!
- „Iesaki, kā lēti varētu atzīmēt dzimšanas dienu?” „Ar zīmuli atzīmē datumu kalendārā !”

No Ulda Dektera anekdošu krājuma.
izvēlējās Ināra Baltā

*Lai kā, pat sniegpārslas aukstās
Vientuļas kritīs un skums,
Salicis rociņas plaukstās,
Enģelis lūdzas par mums.*

*Kur gan zuduši tilti,
Sirdi ar sirdi kas sien.
Vārdi, reiz bijuši svēti,
Melni kā krauklēni skrien.*

*Ne jau tikai lai saltu,
Domāta ziema un sals,
Visu, ko atrodāt baltu,
Nemiet un tumsai būs gals.*

*Sirsnīgus un siltus jums visiem
Ziemassvētkus un pārticīgu,
mīlestības pilnu Jauno gadu!*

SA „Lavanda”

LĪDZJŪTĪBAS

*Mirkļis, un jau ir par vēlu,
Neko vairs nevar mainīt.
Mūsu sāpēm, mūsu žēlumam
Nav nekādas nozīmes.*

MIRUŠĪ

Aivars Birziņš

24.09.2022. 77 gadu vecumā.

Mārtiņš Boļšakovs

27.08.2022. 26 gadu vecumā.

Juris Broks

15.09.2022. 67 gadu vecumā.

Pēteris Cukmačs

12.10.2022. 67 gadu vecumā.

Antoņina Romonovska

03.10.2022. 90 gadu vecumā.

Juris Songailo

20.11.2022. 71 gadu vecumā.

Izsakām līdzjūtību

Mārim Boļšakovam un Sandijai,
brālīti pavadot smilšu kalniņā.

Baba Ošupē, Samanta, Lāsma, Sandis,
Inguss

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Degumnieku feldšerpunkts strādā, pieņemot pacientus tikai pēc iepriekšēja pieraksta. Diemžēl sakarā ar mazo apmeklētāju skaitu dakteris Reinis Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā pacientus nepieņem, ja nepieciešama vizīte, lūgums sazināties ar Barkavas ārstu praksi.

Tel. nr. pierakstam un jautājumiem – 22023737

*Lai visiem svētīgs Jaunais gads,
lai veselība un dzīvesprieks
ik dienas!*

Sarmīte Saulīte

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa,**
tel. 28893026,

E-pasta adrese: dace.kalnina@madona.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā,

tel. 25767030

Tirāža 350 eks.